KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 5. DECEMBER 1979 [1]

B. mod Europa-Parlamentet

Sag 731/79 R

I sag 731/79 R

B., læge, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende Kehlen, repræsenteret af advokat W. H. Vermeer, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos dr. P. Stein, avenue Pescatore 2,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, repræsenteret af F. Pasetti-Bombardella, generaldirektør for Administration, personale og økonomi, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgte,

angående krav om, a) at Europa-Parlamentet ved en foreløbig forholdsregel tilpligtes at indstille enhver foranstaltning, der kan hindre konstateringen af sagsøgers erhvervssygdom; b) at lægerådet ved en foreløbig forholdsregel tilpligtes med enhver fornøden omhu at opfylde sine forpligtelser, der følger af dets nedsættelse efter ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenestemænd ved De europæiske Fællesskaber, og at meddele sine resultater til Europa-Parlamentet, samt c) at denne institution, så snart lægerådet har meddelt den sine resultater, tilpligtes at meddele sagsøger disse i henhold til artikel 21 i den ovennævnte ordning,

afsiger

DEN SOM PRÆSIDENT FUNGERENDE DOMMER

i henhold til artiklerne 11, stk. 2, 90, stk 2, og 96, stk. 1, i Domstolens procesreglement,

følgende

1 — Processprog: Nederlandsk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

Ved skrivelse af 22. februar 1978 til Europa-Parlamentets generalsekretær har sagsøger krævet, at der indledes en procedure til konstatering af, at han lider af en erhvervssygdom i den i artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd ved De europæiske Fælleskaber forudsatte betydning.

Ved skrivelse af 16. juni 1978 har Europa-Parlamentets generaldirektør for Administration, personale og økonomi, meddelt sagsøger, at det ville nedsætte et »lægeråd«, der skulle træffe afgørelse om sagsøgers helbredstilstand, om den eventuelle forbindelse mellem denne helbredstilstand og sagsøgers arbejdsvilkår ved Europa-Parlamentet, og endelig tage stilling til »den eventuelle hensigtsmæssighed af at indlede den i tjenestemandsvedtægten foreskrevne procedure til konstatering af invaliditet«. Skrivelsens ordlyd synes dels at omfatte nedsættelsen af det »lægeudvalg«, der er omhandlet i artiklerne 21 og 23 i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenestemænd, der, for så vidt angår dets egne ansatte, blev vedtaget af Europa-Parlamentet den 27. januar 1977 til gennemførelse af tjenestemandsvedtægtens bestemmelser om ulykker og erhvervssygdomme hos Fællesskabernes tjenestemænd, og dels det »invaliditetsudvalg«, der er omhandlet i artikel 7 i vedtægtens bilag II og i artikel 13 i vedtægtens bilag VIII, og som gennemfører vedtægtens bestemmelser om udtrædelse af tjenesten og ydelse af invalidepension til tjenestemænd, der er ramt af vedvarende invaliditet og derfor ude af stand til at varetage en stilling inden for deres stillingsgruppe.

Der blev faktisk nedsat et lægeråd bestående af lægerne Maddens, Stein og Lahaye, som udelukkende skulle undersøge, om sagsøger led af en erhvervssygdom, der kunne begrunde en anvendelse af de pågældende vedtægtsbestemmelser. Dette lægeråd har dog på datoen for nærværende kendelse endnu ikke meddelt sine resultater.

Ved skrivelse af 21. juni 1979 meddelte Europa-Parlamentets generalsekretær sagsøger, at han ville underkaste sagsøgers sag proceduren med afskedigelse på grund af invaliditet i henhold til vedtægtens artikler 53 og 59. Ved samme skrivelse opfordredes sagssøger til i overensstemmelse med artikel 7 i vedtægtens bilag II at udpege en af de læger, som invaliditetsudvalget skulle bestå af, hvilket sagsøger gjorde den 2. juli 1979; Europa-Parlamentet udpegede dr. Maddens den 9. august 1979. Dette invaliditetsudvalg har endnu ikke kunnet påbegynde sit arbejde, idet de to læger, som er udpeget af parterne, endnu ikke har kunnet enes om udpegelsen af den tredje læge, hvorfor Parlamentet i henhold til artikel 7, stk. 2, i vedtægtens bilag II anmodede Domstolens præsident om at udpege den tredje læge, som skal være medlem af invaliditetsudvalget.

Ved skrivelse af 16. september 1979 indbragte sagsøger en klage for ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvorved han anførte, at det lægeråd, der var nedsat i henhold til vedtægtens artikel 73 (erhvervssygdom), endnu ikke havde meddelt sine resultater, og samtidig modsatte sig, at proceduren med henblik på en eventuel afskedigelse på grund af invaliditet blev iværksat, inden det lægeudvalg, der beskæftigede sig med hans erhvervssygdom, havde afsluttet sit arbejde.

Det fremgår af sagsakterne, at sagsøgers klagepunkter skyldes frygt for, at en beslutning om afskedigelse på grundlag af vedtægtens artikel 53 og 59 kun kan sikre ham invalidepension, idet han kun opnår de betydelige kontantydelser, der er foreskrevet i artikel 73, såfremt hans manglende avne til at varetage sit arbejde skyldes en erhvervssygdom.

I henhold til den i vedtægtens artikel 91, stk. 4, hjemlede mulighed, har sagsøger, uden at afvente udløbet af ansættelsesmyndighedens frist for at besvare hans klage, straks anlagt sag ved Domstolen med påstande, der i det væsentlige forfølger samme mål som hans administrative klage.

Sagsøger har nedlagt følgende påstande:

»1. Sagen antages til realitetsbehandling.

2. a) Det statueres, at nedsættelsen af et invaliditetsudvalg, eller et sådant udvalgs virke, som foreskrevet i vedtægtens artikel 59, stk. 1, er ulovlig under nærværende sags omstændigheder, eller i det mindste ikke begrundet, hvorfor dets nedsættelse og/eller virke vil være at udsætte,

subsidiært tilpligtes Europa-Parlamentet eller dets organer eller kompetente tjenestemænd derfor at indstille eller udsætte nedsættelsen af dette udvalg eller dets virke, indtil der foreligger en endelig afgørelse vedrørende undersøgelsen af sagsøgers enhvervssygdom;

2. b) Europa-Parlamentet eller dets organer eller kompetente tjenestemænd tilpligtes af samme grund til at indstille enhver foranstaltning, der kan hindre, forsinke og/eller endeligt umuliggøre det 'lægeråds' virke, der skal konstatere sagsøgers erhvervssygdom;

2. c) det statueres, at dette 'lægeråds' virke skal udføres med enhver fornøden omhu og føre til et resultat i overensstemmelse med det i litra a) i afsnit 2 i ovennævnte ordning foreskrevne, og især i overenstemmelse med artikel 21.

3. Europa-Parlamentet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.«

Samtidig har sagsøger, hvilket han er forpligtet til ifølge vedtægtens artikel 91, stk. 4, vedlagt sit søgsmål en begæring om følgende foreløbige forholdsregler:

»a) nedsættelsen af et invaliditetsudvalg i henhold til vedtægtens artikel 59 udsættes, eller, såfremt dette udvalg allerede er nedsat, udsættes dets virke, indtil der foreligger en endelig afgørelse vedrørende sagsøgers erhvervssygdom;

b) Europa-Parlamentet eller dets organer og kompetente tjenestemænd tilpligtes ved en foreløbig forholdsregel at indstille enhver

foranstaltning, der kan hindre, forsinke og/eller umuliggøre konstateringen af sagsøgers erhvervssygdom;

c) lægerådet og/eller dets medlemmer tilpligtes ved en foreløbig forholdsregel med enhver fornøden omhu at opfylde de forpligtelser, der følger af deres udpegelse efter ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenestemænd ved De europæiske Fællesskaber, og at meddele sine resultater til Europa-Parlamentet, idet denne institution, når lægerådet har meddelt den sine resultater, tilpligtes at meddele sagsøger disse i overensstemmelse med artikel 21 i ovennævnte ordning.«

Ved skriftligt indlæg, registreret på Domstolen den 5. november 1979, har Europa-Parlamentet nedlagt påstand om, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, og at sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 28. november 1979.

Grunde

1 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan en begæring om udsættelse af fuldbyrdelse af en retsakt udstedt af en institution eller vedrørende en foreløbig forholdsregel kun antages til realitetsbehandling, såfremt der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og hvis den af sagsøgeren begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget af faktiske og retlige grunde.

2 Disse betingelser er ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde.

3 Begæringen om nedlæggelse af forbud mod nedsættelse af invaliditetsudvalget samt mod dets foretagelse af undersøgelser inden den endelige afgørelse af, om der foreligger en eventuel erhvervssygdom, kan ikke tages til følge. Begæringen falder nemlig sammen med påstanden i hovedsagen og kan derfor ikke anses for en foreløbig forholdsregel, som ikke foregriber realitetsbehandlingen.

4 Desuden kan ansættelsesmyndigheden ifølge vedtægtens artikel 59, stk. 1, 4. afsnit, for den tjenestemand, hvis sygeorlov overstiger 12 måneder inden for

en periode af 3 år, henvise sagen til invaliditetsudvalget. Det er ubestridt, at dette var tilfældet for så vidt angår sagsøgeren på det tidspunkt, da Parlamentet besluttede at anvende denne fremgangsmåde. Der er ikke blevet fremført nogen faktiske eller retlige grunde, hvorefter det kan antages, at sagsøgte ved at iværksætte denne fremgangsmåde, har forfulgt formål, der er de formål, med henblik på hvilke denne fremgangsmåde blev indført, uvedkommende.

5 Sagsøgerens frygt for, at iværksættelsen eller gennemførelsen af en procedure med henblik på førtidspensionering i henhold til vedtægtens artikel 53 og 59 kan have en ugunstig virkning for udfaldet af den procedure, hvorved det i henhold til vedtægtens artikel 73 skal fastslås, om betingelserne for tildeling af de ydelser, der er garanteret ved erhvervssygdom, er opfyldt, er ubegrundet, når henses til ordlyden af artikel 73, hvis stk. 2, in fine, udtrykkeligt bestemmer, at ydelserne ved erhvervssygdom kan udbetales sammen med de ydelser, der er foreskrevet ved invaliditet i den i vedtægtens artikel 59 forudsatte betydning. Under alle omstændigheder berettiger en sådan frygt ikke til, at der træffes en afgørelse om foreløbige forholdsregler, der sinker den i vedtægten foreskrevne procedure i de tilfælde, hvor langvarig sygeorlov giver anledning til tvivl om, hvorvidt den pågældende tjenestemand fortsat kan varetage sin stilling. Det må derimod antages, at det både er i overensstemmelse med den pågældende tjenestemands og institutionens legitime interesser, at de to procedurer, selv om de ikke koordineres, i det mindste gennemføres sideløbende, og afsluttes samtidig, eller i det mindste uden overdreven tidsforskel.

6 Sagsøgerens interesser er tilstrækkeligt beskyttet ved, at der i søgsmålet i hovedsagen, som også er rettet mod nedsættelsen af invaliditetsudvalget, gives mulighed for at afgøre, om beslutningen herom bør annulleres, såfremt det på grundlag af de af sagsøgeren fremførte anbringender viser sig, at den var ulovlig.

7 Begæringen om, at det lægeråd, som skal undersøge, om sagsøgeren lider af en erhvervssygdom, skal tilpligtes at opfylde sine forpligtelser med fornøden omhu (»met voortvarendheid«), og at det forbydes sagsøgte at sinke arbejdets forløb, er uden gestand. På sagens nuværende stadium er der ikke blevet

fremført noget faktisk eller retligt bevis for, at sagsøgte i denne henseende har handlet forsømmeligt eller udvist ond vilje. Efter det fremførte beror disse forsinkelser tværtimod dels på omstændigheder, som ligger uden for parternes vilje, og som vil kunne forhindres af lægerådets omhu, og dels på sagsøgerens egen holdning, idet han ved flere lejligheder har undladt eller nægtet at efterkomme de henvendelser, som lægerådet har rettet til ham.

8 Sagsøgeren har ikke til støtte for påstandene i sin begæring om foreløbige forholdsregler fremført noget faktisk eller retligt argument, der berettiger begæringen, hvorfor den ikke kan tages til følge.

Vedrørende sagens omkostninger

9 Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.

Af disse grunde

bestemmer

DEN SOM PRÆSIDENT FUNGERENDE DOMMER

før anden afgørelse træffes

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**
2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 5. december 1979.

For justitssekretæren,

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

J. Mertens de Wilmars

Dommer,

fungerende præsident